

NEWS

Un afiș, treisprezece limbi, niciun birou de traduceri

Cum o singură propoziție de la recepție devine în câteva secunde treisprezece și de ce niciun cuvânt nu părăsește clădirea.

14 iulie 2026, Tobias Engl



Aparatul e abia mai mare decât o carte de buzunar. Stă în spatele ghișeului unui cabinet medical asociat din vestul Münchenului, negru, fără ventilator, cu un punct verde liniștit pe o parte. Nimeni din zona de așteptare nu știe că se află acolo. Exact acesta este planul.

În față stă doamna Acar, managerul cabinetului, cu trei ecrane sub ochi. Pe unul dintre ele tastează un anunț: A sosit vaccinul antigripal, vă rugăm să vă adresați recepției. O propoziție, nimic mai mult. Apasă pe Trimite.

Pe display-ul mare din zona de așteptare apare anunțul. În germană. La următoarea rulare în turcă, apoi în ucraineană, arabă, poloneză, română. Treisprezece limbi, una după alta, frumos așezate, în același layout. Nimeni nu le-a comandat, nimeni n-a angajat un birou. Traducerea a luat naștere în cutiuța din spatele ghișeului, în timpul în care propoziția a străbătut holul.

Înainte, lucrurile mergeau altfel. Un anunț, o traducătoare, câteva zile de așteptare, iar la final un PDF pe care cineva îl printa și îl lipea cu scotch pe ușă. Secunde în loc de zile și, pe deasupra, mai multe limbi ca niciodată.

Aparatul se numește Keeper. În el lucrează modele lingvistice pe care ScreenWay le rulează la fața locului - unul traduce, unul înțelege limba vorbită, unul transformă textul înapoi în voce. Calculele se fac pe un cip care ar încăpea într-un smartphone. Niciun apel către un serviciu cloud, niciun ocoliş printr-un server de peste ocean.

Aceasta este partea care contează pentru doamna Acar. În cabinetul ei e vorba de diagnostice și nume, de informații care nu privesc pe nimeni din afara clădirii. Ce procesează Keeper rămâne în casă.

După-amiaza, o femeie în vârstă se apropie de ghișeu, arată spre ecran și întreabă de vaccin în română. Doamna Acar nu înțelege niciun cuvânt. Anunțul de pe display a spus deja tot ce era necesar. Femeia dă din cap, se așază, așteaptă.

Treisprezece limbi dintr-o singură propoziție și niciuna n-a părăsit clădirea. În spatele ghișeului, punctul verde luminează mai departe, liniștit și neobservat